

המוסף לשבת

יום המנוחה

חיים באר, חננאל מאק ויהלה לחמיש

יום השבת: תפילות וסעודות

1.

אל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים / בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה / גָּדְלוּ וְטוֹבוּ מְלֵא עוֹלָם /
דַּעַת וְתְבוּנָה טוֹבִיבִים הוֹדוּ / הַמְתַּגָּאָה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ / וְנִהְדָּר בְּכַבּוֹד עַל הַמְרַכְּבָה /
זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כֶסֶף / חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ / טוֹבִים מְאֹרֹת שְׁבָרָם אֶלְקִינוּ /
יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל / כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם / לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבַל /
מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֶגֶה / נָאָה זִיּוֹם בְּכָל הָעוֹלָם / שְׂמַחִים בְּצִאתָם שְׁשִׁים בְּבוֹאָם /
עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם / פֶּאֶר וְכַבּוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ / צְהֵלָה וְרִנָּה לְזִכָּר מְלֻכּוֹתוֹ /
קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אֹר / רָאָה וְהִתְקִיו צוּרַת הַלְבָנָה / שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם /
תַּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה - שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ

אל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַה. הַכִּין וּפָעַל זְהָרֵי חֲמָה.
טוֹב יִצַּר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ.
פְּנוֹת צְבָאִיו קְדוּשִׁים. רוּמְמֵי שְׂדֵי. תַּמִּיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ.

2.

ישמח משה במתנת חלקו / כי עבד נאמן קראת לו / כליל תפארת בראשו נתת לו / בעמדו
לפניך על הר סיני / (ו) שני לוחות אבנים הוריד בידו / וכתוב בהם שמירת שבת

3.

אֶתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד / וּמִי כְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל / גוי אחד בארץ. תפארת גדולה ועטרת ישועה /
יום מנוחה וקדושה לעמך נתת. אברהם יגל, יצחק ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו...

4.

כל הברכות, שלמעלה ושלמטה, תלויים ביום השביעי... לפי שאותו יום, ממנו מתברכים
כל ששת הימים העליונים, וכל אחד ואחד מקבל מזונו למטה, כל אחד ביומו, מאותה ברכה
שמתברך ביום השביעי. לפיכך מי שהוא בדרגה של האמונה צריך לסדר השלחן ולתקן סעודה
בליל שבת בכדי שיתברך שלחנו כל ששת הימים, שהרי באותו זמן מזדמנת ברכה שיתברכו
ממנה כל ששת ימי השבוע.
תרגום על פי זוהר, יתרו

5.

תניא, אמרו עליו על שמאי הזקן, כל ימיו היה אוכל לכבוד שבת. מצא בהמה נאה אומר: זו
לשבת. מצא אחרת נאה הימנה - מניח את השניה ואוכל את הראשונה. אבל הלל הזקן מדה
אחרת היתה לו, שכל מעשיו לשם שמים. שנאמר ברוך ה' יום יום.
תלמוד בבלי מסכת ביצה דף טז עמוד א

6.

.. ובשבת חייב אדם לבצוע על שתי ככרות. מאי טעמא? "לחם משנה" כתיב.

7.

מי שנוהג על דרך הקבלה לעשות שבת י"ב לחמים, אם חל יום טוב בשבת יש לו לעשות גם כן.

8.

יזהר לסדר את השולחן בכל סעודה י"ב חלות.

.9

מנהג לעשות חלה אחת גדולה מחוברת משנים עשר חלקים יחד...

.10

והלחם משנה בשבת, מנהג בישראל שיעשה חלה יפה וארוכה ולא עיגול כמו בחול...

.11

... יש שאין פורסים על לחם בסכין בליל שבת... כי יום ששי הוא כנגד יוסף ... "בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר
הם שוברים"...

.12

מצווה להביא על כל שולחן מלח קודם שיבצע כי השולחן דומה למזבח והאכילה הקרבן...

.13

צריכין ישראל... לטעום בשבת מכל המאכלים הטובים...

.14

ויאכל עשר מיני מאכל כדי לקשר ולהריק ברכות לתוכה מכל עשר הספירות...

.16

לאחר הקידוש אוכלים דג ומברכים עליו

.17

{המהרש"ל} לא אכל דג בליל שבת כי הדג היה חביב עליו... חביבות היום מהלילה

.18

ישראל אוכלין ושותין [בשבת] ומתחילין בדברי תורה ובדברי תשבחות
בבלי מגילה יב ע"ב

.19

צריכין לעורר אליה [אל השבת] שירה וחדווה בשולחן...

.20

אתקיננו סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלַמְתָּא, חֲדוּתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא. אַתְקִינּוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא.
 דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְחַקְל תְּפוּחִיו קַדִּישִׁין, וְזַעִיר אַנְפִּיו וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְּנִין לְסַעְדָּא בְּהַדְּיָה.
 אַזְמַר בְּשַׁבְחִין.

דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְזַעִיר אַנְפִּיו וְחַקְל תְּפוּחִיו קַדִּישִׁין אַתְּנִין לְסַעְדָּא בְּהַדְּיָה.
 אַסְדַּר לְסַעוּדָתָא.

דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אַנְפִּיו, וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא וְחַקְל תְּפוּחִיו קַדִּישִׁין אַתְּנִין לְסַעְדָּא בְּהַדְּיָה.
 בְּנֵי הַיְכָלָא

דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְדוּד מַלְכָּא מְשִׁיחָא. דוּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִים.

.21

אַלְהָא דִּי לִיָּה יִקָּר וְרַבּוּתָא
 פְּרוּק יִת עֲנָה מַפֶּם אַרְיֹתָא
 וְאַפִּיק יִת עַמָּה מְגוּ גְלוּתָא
 עַמָּה דִּי בְּחַרְתָּ מִכָּל אַמִּיָּא

יְה רַבּוּן עַלְמִיָּא
 אַנְתָּ הוּא מַלְכָּא מְלָךְ מַלְכֵיָּא
 עוּבְדֵי גְבוּרְתָּהּ וְתַמְהֵיָּא
 שְׁפַר קְדָמִי לְהַחֲוֵיָּא

לְמַקְדָּשָׁהּ תּוֹב וּלְקַדְּשׁ קַדְּשִׁין
 אַתְר דִּי בֵּיה יְחַדּוּן רוּחִיו וְנַפְשִׁין
 וַיִּזְמְרוּן לָהּ שִׁירִיו וְרַחֲשִׁין
 בִּירוּשָׁלַם קַרְתָּא דְשַׁפְּרֵיָּא

שְׁבַחֲחִין אַסְדַּר צַפְרָא וְרַמְשָׁא
 לָהּ אַלְהָא קַדִּישָׁא בְּרָא כָּל נַפְשָׁא
 עִירִיו קַדִּישִׁין וּבְנֵי אַנְשָׁא
 חַיִּוֹת בְּרָא וְעוֹף שְׁמַיָּא

רַבְרַבִּין עוּבְדֵי וְתַקִּיפִין
 מַכִּיָּה רַמִּיָּא זְקִיף כְּפִיפִין
 לוּ יַחֲי גְבַר שְׁנִין אַלְפִין
 לָא יַעוּל גְבוּרְתָּהּ בְּחוּשְׁבַּנְיָא